

Владика Јован: Господ нас увек и изнова позива да се пробудимо, да Му приђемо и да уђемо у истински и аутентичан живот

Његово Преосвештенство Епископ хумски г. Јован служио је 27. новембра 2022. године свету Литургију у Диселдорфу и то приликом беседио:

- У име Оца и Сина и Светога Духа. Драга браћо и сестре, ми смо се и данас сабрали на овом најсветијем месту, јер верујемо у Васкрсење Христово и верујемо у Јеванђеље које је Господ Исус Христос, боравећи међу нама, објавио и које до данас објављује. Сваки пут када се саберемо на овом светом месту, ми исповедамо веру у Његов Други и славни долазак и исповедамо веру у све оне догађаје који су се догодили Његовим присуством и Његовом благодаћу на земљи. Ти догађаји су били исцељујући, и не само исцељујући, него као што смо више пута у Јеванђељу чули, и васкрсавајући. Он је исцељивао људе, ослобађао их од различитих мука и тегоба и неке умрле васкрсавао из мртвих. На тај начин Он је објављивао крајњу истину и човеку и сврси његовог постојања.

Постојали су у Старом завету различити обичаји и различита правила, између осталих и она о ритуалној нечистоћи, која су се односила на одређене

феномене у животу, како жена тако и мушкараца. Међу ритуалне нечистоће је спадало и течење крви које су жене имале у одређене дане, али како се каже у Трећој књизи Мојсијевој, у петнаестој глави, да се то правило није односило само на течење крви у одређене дане, него се односило и на дугорочнија течења крви. Видимо да је жена, која се помиње у данашњем Јеванђељу, имала један од таквих проблема. С обзиром на то, та жена није требало да се меша са народом и није требало да може да се приближи било коме, нити било кога дотакне и наравно, није требало да се дотиче Господа Исуса Христа као Учитеља, око кога су се сви тискали да чују шта је то ново што Он има да каже, шта је то ново што је, све који су га пратили и сусретали, препорађало и давало нову наду. Таква је вера и нада у Божју милост ове жене била, да је без обзира на сва правила она веровала да ако се само дотакне Христа да ће оздравити. То се и догодило.

Она је оздравила истога тренутка, а њено оздрављење јесте Господњи одговор на сва слична питања која би данас међу нама могла да постоје а то су да ли су жена или мушкарац, било ко, ко има здравствени проблем или други који се тиче нашег биолошког постојања и искуства, нечисти и да ли су достојни да приђу Богу и Светој чаши или Господу Исусу Христу. Господ нас, драга браћо и сестре, увек и изнова охрабрује и опомиње да Његовим страдањем за нас и Његовим распећем за нас, Он укида све могуће препреке и свезом љубави повезује нас са Својим Богом и Оцем и увек нас изнова храбри и позива да поверујемо да је Он тај који нас неизмерно вели, који све прашта и који заправо жели да се ми сви исцелимо од свих телесних и душевних тегоба и да уђемо у вечну радост царства небеског.

Ова прича о жени која је боловала дванаест година од течења крви се преклапа са једном другом, још драматичнијом причом. Други догађај се догадио усред ситуације у којој је Јаир, који је био службеник синагоге, Јеврејин који је познавао старозаветне законе, дошао молећи Господа и падајући на колена пред Њим са молбом да исцели његову ћерку која је била тешко болесна. У међувремену, док се догодило исцељење крвоточиве жене, неки људи су дошли и јавили да нема потребе да Господа муче, јер је Јаирова ћерка умрла. Господ који гледа на смрт свих нас као на сан каже Јаиру да се не плаши него само да верује и да ће његова ћерка живети. Када је дошао Јаировој кући, Он поново све уверава да она није умрла него да само спава. Након тога су Му се многи подсмевали. Господ је рекао да сви изађу напоље осим три апостола и родитеља девојке. Позвао ју је да устане и она се вратила у живот васкрсењем из мртвих.

Драга браћо и сестре, за нашега живота се често дешава, једном или више пута, да сви ми искуствујемо како нас је Господ из неке врсте духовне смрти пренуо и позвао да Му приђемо, да се пробудимо и да уђемо у истински и аутентичан живот. То наше окретање ка Господу јесте истинско и аутентично покајање и Господ нас увек и изнова позива да се пробудимо и да устанемо и да не будемо у нашим животима успаваним, јер успаваност подсећа на неки начин на стање смрти, на одсуство из живота. Иако смо биолошки и физички присутни у животима, ми смо суштински негде другде и наш живот се не одвија онако како нас је Бог благословио и како Он жели да се одвија, и ми немамо могућност у таквој ситуацији да живимо онакву могућност живота за какву нас је Господ створио и призвао. То буђење се догађало и догађа се и онима који болују од различитих болести и на крају ми верујемо да ће се буђење догодити о Другом и славном Христовом доласку, када ће Господ све оне који су умрли позвати да се пробуде из сна и да поново живе вечним и блаженим животом у векове векова. Нека би Господ дао да нам данашње речи Јеванђеља буду на духовно охрабрење, да приступамо са пуним поверењем Њему кога се сви дотичемо, Његових скута и хаљина како би са вером приступајући Њему као жена, која се помиње у данашњем Јеванђељу, и ми сви били исцељени од разних проблема, мука и тегоба и нека би Господ дао да и нас пробуди и прене из сна као што је позвао Јаирову ћерку. Да се сви, драга браћо и сестре, причестимо животворним и Господњим тајнама које нас обнављају и чине да будемо једно Христово Тело и чине да кроз све нас тече један и исти крвоток Господњи, крвоток благодати Духа Светога којом искуствујемо васкрсење и живот вечни, амин.

spc.rs